

Kroniek van 55 jaar volleybal in Millingen en Leuth.

Volleybal in De Duffelt, hoe en wanneer begon het? Dat zijn vragen die mij zo rond de voorbereidingen van het 25 jarig jubileum van Switch '87 in 2012 bezig houden. Hier volgt het verhaal, opgetekend uit de monden van de oprichters, leden en oud-leden van het eerste uur en opgedoken uit de archieven en geactualiseerd naar 2019.

30 mei 2011

Wij hebben een geslaagd buitentoernooi achter de rug en zijn de belijning aan het opruimen op het Odioterrein, een karweitje dat zorgvuldig moet gebeuren en daarom 's maandags na het toernooi gedaan wordt. Tussendoor maken we een praatje en Henk Giebels – vaste vrijwilliger en zo'n beetje actief vanaf het eerste uur volleybal in Millingen - vertelt dat Aksios vroeger Odio heette. Hoe het precies zat weet hij niet, maar medeoprichter Hans Driessen zou meer moeten weten. Met het 25-jarig Switchjubileum in het verschiet houdt mij dat bezig, want als Aksios in 1963 is opgericht (stond altijd op het clubblaadje) dan zou Odio volleybal nog eerder gestart zijn en wordt er dus in 2011 al bijna 50 jaar gevolleybald in Millingen. Ik besluit 'een rondje' (oud) leden te doen om de geschiedenis boven water te krijgen. Zodoende ga ik op bezoek bij Trees Niels, Annie Lentjes, Bert van Swelm, Bernard Damhuis, Cor Joosten, Huub Maas en Hans Driessen. En vervolgens duik ik in de 'ouwe meuk' ofwel de bananendozen met het archief van Fred Hendriks. En ja hoor, al pratende en lezend komt de geschiedenis van het volleybal in De Duffelt boven water.

Bondskaart van Henk Giebels, voor en achterkant

Hoe het begon

Als schoolmeester van de VGLO introduceert Nol Hell het spelletje volleybal op de Millingse school, hij heeft met deze sport kennis gemaakt tijdens zijn dienstitijd in Indië. Dan, in de jaren '60, werken er op de werf van Bodewes een aantal mensen (Piet van Staveren, Hans Driessen en Wilma van Opijnen) die enthousiast zijn voor volleybal en samen met de leraren Hennie Sibon en Antoon Jeurissen besluiten ze een volleybalvereniging op te richten. De oprichtingsacte wordt opgemaakt in een kamertje van het huis waar later tandarts Niessing woont. Over de naam wordt wel enige discussie gevoerd maar meester Jeurissen krijgt zijn zin, het wordt Odio, evenals de reeds bestaande korfbalvereniging. Als compromis wordt het uiteindelijk Odio '63 en opgericht op 4 februari 1963. Er moeten in Millingen nog bierglazen zijn met Odio '63 erop. Daar ging men mee langs de deur om de startkas te vullen.

De naam blijft de overige bestuursleden echter niet lekker zitten en op 15 augustus 1965 wordt de naam veranderd in Aksios. Deze naam is bedacht door Hennie Sibon en heeft een paar kenmerken: er zit actie in en drie lettergrepen wat lekker 'yellt'. Piet wordt voorzitter, Hans penningmeester en Wilma secretaresse en zaterdag wordt op het kantoor bij Bodewes menig strijdplan besproken en uitgewerkt. Het eerste lustrum wordt gevierd met een toernooitje waaraan ook prominenten zoals de huisartsen Scheffers en Van de Langerijt meedoen. De volgende avond is het feest in De Natte, ingericht als Weinstube met de Matondos als band. Hans stelt zich garant voor de kosten van de band, maar om half tien heeft men die kosten er al uit.

Hans speelt zo'n 11 jaar bij Aksios, maar vertrekt dan vanwege 'heibel' in het bestuur naar Arena in Berg en Dal waar hij onder andere samen met Jan Nijenhuis en Willy

Weinstube tijdens eindfeest Switch '87

Willemse speelt. Daarna speelt hij bij SVO in de Ooij en traint hij het Ooijse Dames 1 en Heren 1, die vervolgens ook allebei kampioen worden maar Hans wordt ontslagen als trainer. Met enig leedvermaak vertelt hij dat beide teams het jaar erop weer degradeerden. Na wat omzwervingen komt Hans als trainer terug bij Aksios en traint de jeugd en damesrecreanten.

Geen Smashbal

Van smashen en spectaculair volleybal waar we nu de jongens mee proberen te motiveren om te komen volleyballen, was in die tijd geen sprake. Je speelde alleen onderarms en bovenhands. Trees Niels (lid sinds 1964) zat net als Annie Lentjes eerst op korfbal, maar toen ze een keer een volleybal op haar handen had gevoeld was ze verkocht. Trees werd door haar oudere zus Doortje meegenomen naar volleybal. Er was in die tijd een heren- en een damesteam, en je trainde gemengd in de gymzaal. Competitie werd gespeeld in de Novumhallen (voormalige veemarkthallen) in Nijmegen. Daar speelde je de uit- en thuiswedstrijden. Het eerste damesteam in 1963/1964 bestond uit Nelleke Driessen (van de Miltax), Doortje Niels, Bep Gieling, Wilma van Opijnen, Nada en Jaqueline van Swelm, Leny Willemse en Trees. Trees was de jongste van het stel. Er waren altijd goede trainers, Hans Driessen, Louis Frankenhuis, Ed Coljee. Aan Louis hebben zowel Trees als Annie de beste herinneringen. Louis was een student

uit Nijmegen en bracht hen het onderling communiceren bij: teambuilding en kringgesprekken. Aan het begin van de training werd de laatste wedstrijd doorgesproken en dan werd er menig traantje geplengd door de meisjes. Je moest vertellen wat je van de anderen vond en dat was best confronterend. Trees stond altijd in de basis dus

de frustratie van bankzitter kende zij niet. Het kampioensteam in de 2^e klasse van 1980/1981 staat haar nog goed voor ogen: Ed Coljee liet speciale stickers maken. Het team bestond uit Bets Vermeulen (Hell), Annie Lentjes, Rita Erdhuizen, Trees Niels, Marian Daamen, Anita Brandwijk en Jose Jeuris. Hanna Wismans kon die wedstrijd niet en werd vervangen door Lies Daamen.

Kampioensteam 1980-1981

Vormend

Zowel Annie als Trees geven aan dat het spelletje volleybal hen voor een belangrijk deel heeft gevormd tot degene die ze nu zijn, vooral het teamgebeuren en communicatie zijn belangrijke levenslessen geweest. Zo leerde Annie het vloeken in het veld af, omdat een van de andere speelsters er zich zo aan stoorde dat ze dreigde uit het veld te lopen. Toch zijn er buiten het volleybal niet veel contacten tussen de speelsters, afgezien natuurlijk van de 'derde helft' die tot 's morgen een uur of twee - drie kon duren. En Anita, toen de jongste van het stel, ca. 15 a 16 jaar mocht ook zo laat thuis komen, dat was niet iedereen van die leeftijd gegeven. Verder zijn - na zoveel jaar - de uitjes met Bets Vermeulen, Trees, Annie en Hanna Wismans wel een bijzonderheid. Een keer in de twee jaar gaat dat clubje nog steeds een gezellig dagje uit om eens bij te praten en te borrelen. Een initiatief om meer aan conditie, teambuilding en verenigingscommunicatie te doen was de zondagmorgentruining en een duurloop in het bos bij de Duivelsberg. Met iemand zoals Fred op je rug naar boven klauteren viel niet mee.

Set Up '68

Behalve Millingenaren spelen er nogal wat mensen uit Leuth bij Aksios. Er zijn zeker zo'n 7 Leuthse jongens en men speelt regelmatig een partijtje Aksios - Soiska (Leuthse verbastering). Maar ook dan zijn er problemen met de teamindeling. Bert van Swelm

begint in 1966 bij Aksios en vindt dat hij na een jaar ook wel aanspraak kan maken op een plekje bij Heren 1. Maar daar speelt dan het halve bestuur in dus dat gaat niet door, waarop Bert in 1968 besluit om maar 'voor zich zelf te beginnen' in Leuth. Op 27 juni 1968 wordt tijdens een bijeenkomst in café Tontje besloten een volleybalvereniging op te richten en op 7 augustus wordt de eerste bestuursvergadering gehouden met Bert als voorzitter en P. Janssen als secretaris/penningmeester. De naam Set Up '68 is bedacht door Geert Seegers. Er wordt met twee herenteams en een damesteam in de competitie ingeschreven en Heren 1 wordt dat seizoen gelijk kampioen in de 3^e klasse. Vanwege militaire dienst treedt Bert in het najaar van '68 weer af en wordt gelijk tot Erelid benoemd vanwege bewezen diensten. Het voorzitterschap wordt overgenomen door J. Coerwinkel, mej. R. Tissen wordt secretaris en mej. G. Verheijen penningmeester. En - eerder dan Aksios - geeft Set Up '68 in 1969 een eigen cluborgaan uit "De Friendship", eerst opgesteld door Jo Coerwinkel, vervolgens overgenomen door Diana Coerwinkel en ten slotte wordt het 'blad' samengesteld door Riet Latten. In 1982 wordt De Friendship vervangen door "Leuthse Sportflitsen" een gezamenlijke uitgave van voetbal, tennis, tafeltennis, volleybal en wielrennen.

De gymzaaltjes

Een vereniging oprichten is één, een sportlocatie is twee en dat was zeker niet optimaal in die tijd. Set Up '68 traint eerst in het Dorpshuis in Kekerdom, een tot gymzaal omgebouwd klaslokaal met een hoogte van zo'n vier meter waar de scheids in het midden op de kachel moet staan. Verder is het vaak een afweging tussen een goede maar wat duurdere locatie of een goede maar prijzige trainer inhuren. Leuth heeft in tegenstelling tot Millingen in die tijd geen gymlokaal en is dus aangewezen op de dorpen in de buurt: Gymzaal De Geest in Beek achter Kalorama of in de Ooij en later bij de Michaelmavo in Beek. Na de training nog even afzakken bij Tontje. Bestelje zeven bier en een cola, als het dan wat lang duurt en je de bestelling herhaalt komt Megens met veertien bier en twee cola aanzetten. Medio '73 komt er een gymzaal in Leuth en dan wordt ook met de jeugd gestart, waarvoor Annie Lentjes van Aksios wordt gevraagd.

Aksios heeft vanaf haar oprichting de beschikking over een gymlokaal: "Al in 1921 wordt bij de uitbreiding van de (oude) Jongensschool een gymzaal gebouwd onder het motto dat een zuivere jongensziel het best floreert in een gezond lijf" (schrijft De Gelderlander op 9 augustus 2003 – dit komt opvallend goed overeen met wat Burgemeester Wilbers in zijn voorwoord in het jubileumnummer van Switch '87 in januari 2012 verhaalde). Ook bij de nieuwe jongensschool wordt rond 1957 een gymzaal gebouwd.

Maar alle competitiewedstrijden worden in Nijmegen gespeeld, eerst hoofdzakelijk in de van veemarkt tot sporthal omgebouwde Novumhallen en vervolgens wordt Hengstdal de thuisbasis van beide verenigingen. Maar aan het eind van de zeventiger jaren wordt de beschikbare ruimte in Nijmegen te klein, en krijgt Aksios in 1979 een brief van de NEVOBO met de mededeling dat de vereniging vanaf 1980 voor een eigen accommodatie moet gaan zorgen, omdat Aksios volgens de Nijmeegse Sportstichting niet meer in Nijmegen zal worden toegelaten en de Nijmeegse verenigingen voorrang krijgen. Het duurt dan toch nog tot zo rond 1984 voor er zicht komt op een eigen sporthal in Millingen. Ook dan is er sprake van een gemeentelijke herindeling – en het gerucht gaat dat dit mede de reden was dat Millingen nog even investeert in een sporthal om te voorkomen dat die gelden anders elders terecht komen. Zo kan Aksios vanaf 1985 gebruik maken van een prima accommodatie De Duffelt.

Set Up Dames 1

15 jaar Set Up '68

In 1983 viert Set Up '68 haar 15-jarig bestaan en op sportief gebied is het goed gegaan: Dames 1 en Heren 1 promoveren dat jaar naar de promotieklasse, Heren 2 wordt kampioen in de derde klasse. Totaal zijn er 4 damesteams, 3 herenteams, 4 meisjes aspiranten, 2 mini teams en een mini-mix team. Set Up '68 telt dan ca. 160 leden. Financieel gaat het echter niet goed en er moeten acties ondernomen worden om de verliezen te dekken.

20 jaar Aksios

In 1983 viert ook Aksios een lustrum: haar 20-jarig bestaan. De vereniging heeft dan zo'n 145 leden, Dames 1 speelt in de 1e klasse, Dames 2 in de 3e klasse, Dames 3 promoveert naar de 3e klasse. Heren 1 zit in de 2e klasse. Heren 2 kan zich door de enthousiaste inzet van Toon Lentjes nog net in de 3e klasse handhaven. Bij Dames 1 heeft Ed Coljee afscheid genomen, René Brandwijk maakt schriftelijke trainingen die door Dames 1 (met nog steeds Trees in de basis) worden uitgevoerd. Verder zijn er twee meisjes aspiranten en een jongens aspiranten team. In dit jaar wordt ook Centra Dix als sponsor binnengehaald.

Van Volleybalvereniging naar Sportvereniging en weer terug.

In 1979 speelde het punt Sporthal Millingen daartoe is er een Commissie Sporthal en ligt er een bestuursvoorstel om Volleybalvereniging Aksios om te zetten in Sportvereniging Aksios zodat er ook andere sporten zoals basketbal en badminton onder Aksios kunnen worden gebracht. Tot een statutenwijziging is het nooit gekomen, maar op het clubblad staat wel een aantal jaren (tot 1985) Sportvereniging in plaats van Volleybalvereniging Aksios en op het voorblad de afdelingen Volleybal, Basketbal en Badminton. BC Aksios is inderdaad opgericht op 1 mei 1979 maar in de loop van de tachtiger jaren wegens te weinig animo verdwenen. De Badmintonvereniging Aksios bestaat nog altijd maar is waarschijnlijk nooit onderdeel geweest van de "Sportvereniging Aksios".

Fusie

In 1985 - zo rond het gereedkomen van de sporthal in Millingen - probeert Aksios met Set Up '68 om tafel te komen over de mogelijkheden van een fusie. Uit een Set Up verslag uit die tijd blijkt dat het bestuur er niet voor is omdat Aksios "al lange tijd problemen heeft om de bestuursfuncties ingevuld te krijgen". Die zijn echter in 1984 grotendeels opgelost, Ton van der Knijff is dan voorzitter geworden, Fred Hendriks is secretaris en Wenda Ubbink heeft het penningmeesterschap op zich genomen. Echter

Dames 1 Switch '87 kampioen 1988

in 1985 vertrekt Ton met zijn gezin voor drie jaar voor zijn baas Haskoning naar Sri Lanka en neemt Piet Eggermont de voorzittershamer over. In oktober 1986 stuurt Set Up '68 een brief naar Aksios met een uitnodiging voor een oriënterend overleg met beide voltallige besturen "om elkaar wat beter te leren kennen". René Brandwijk is een van de initiatiefnemers, hij speelt dan bij Set Up '68 in Heren 1 en eigenlijk is daarna de fusie vrij snel rond: op 14 mei 1987 is de fusie geregeld en ontstaat een vereniging van ruim 300 leden met als naam Switch '87 en onder voorzitterschap van Piet Eggermont gaat het volleybal in De Duffelt een nieuwe fase in.

De samensmelting van beide verenigingen leidt vrij snel tot successen, de dameslijn snelt van de eerste klasse door tot de eerste divisie, bijna elk jaar een klasse hoger. En ook de herenlijn krijgt snelheid hoewel die wat minder bestendig is. Heren 1 stagneert in de promotieklasse. Maar zaterdags thuis in De Duffelt is echt een Switchfeestje met 's morgens de jeugdwedstrijden en vervolgens Dames 2, Heren 1 en Dames 1: van 10.00 tot 19.00 is het volleybal wat de klok slaat. En de opleiding binnen Switch werpt zijn vruchten af, Brigitte Rutjes gaat een jaartje ere- divisie ballen, Florieke

Eggermont haalt de A-league bij Sliedrecht Sport. Een recent toptalent is Iris Scholten die deel uitmaakte van het Nationale Team onder 18, bij VV Alverno op eredivisie-niveau speelde en in seizoen 2018-2019 als professional bij Rote Raben in Vilsbiburg (Zuid Duitsland) in de middenmoot van de Bundesliga speelt.

Toernooien

Trainen en competitie spelen was maar één van de activiteiten binnen Aksios en Set Up '68. Vooral toernooien organiseren en als vereniging deelnemen aan andere toernooien waren belangrijke hoogtepunten. Jarenlang ging er een delegatie van de Switchdames naar Assenede in België. Ook is Aksios een keer met een bus met de hele vereniging naar Texel geweest.

Set Up '86 had haar stratentoernooi, elke zaterdag in de gymzaal of op het sportpark. Aksios uiteraard het buitentoernooi. Maar daarnaast werden er ook speciale toernooien met verenigingen uit de omgeving georganiseerd voor dames en heren, recreanten en uiteraard het onderlinge toernooi. De toernooikalender in 1979 (in de gymzaal) van Aksios zag er bijvoorbeeld als volgt uit.

- Zondag 19 november: Dames 1
- Zondag 3 december (het Sinterklaastoernooi): Heren 1
- Zondag 7 januari: Onderling toernooi
- Zondag 28 januari: Heren 2 en 3
- Zondag 11 februari: Dames recreanten
- Zondag 11 maart: Dames 2 en 3

En dan organiseerde de jeugdcommissie ook nog een paar toernooien voor de mini's, aspiranten en junioren. Later werd in 1989 en 1990 ook nog een nachttoernooi in De Duffelt georganiseerd. Het onderlingtoernooi werd zelfs, toen de sporthal al klaar was, nog in het gymzaaltje gehouden, lekker knus met koffie, flesjes bier en chips in de toestellenruimte. Op verlof uit Sri Lanka speelden Ton en Loes van der Knijff rond de jaarwisseling 1986-1987 mee, zij sliepen bij Wenda en Geert Ubbink op zolder en kreupelden vervolgens het vliegtuig weer in, want zoveel beweging waren ze niet meer gewend. In Colombo, hebben zij in die tijd Aksios International opgericht en er werd elke zaterdagmiddag met een zeer internationaal gezelschap op een gras/gravelveldje van de Amerikaans ambassade gevolleybald met na afloop een lange cooling down.

De kassadames van het buitentoernooi

Buitentoernooi

Het eerste buitentoernooi wordt in 1974 georganiseerd. Als test wordt er eerst een veldje opgebouwd op een stuk braakliggend land naast het huis van Cor Joosten. Huub Maas (penningmeester) fungeert als technische dienst, in zijn eentje zet hij op het Odioterrein 5 velden op en breekt ze ook weer af. Later mag er ook gebruik gemaakt worden van de velden van Concordia en MVV. Dan worden ook de eerste materialen gemaakt: Met Jan Verbeet samen op de hobbyavond bij Bodewes, de materialen worden gratis ter beschikking gesteld door Nöl van Juus, de directeur van de werf. Uit die tijd dateren de palen met een pin onderaan om in de grond te steken. De organisatie laat echter te wensen over want op een gegeven moment moet Huub helemaal alleen het op- en afbreken regelen en gooit hij het bijltje erbij neer. Dan wordt in 1982 een echte toernooicommissie opgericht, bestaande uit Fred Hendriks, Jos Blom, Herman Klomp (nog steeds STAM-lid), Frits Nieman en Sandra van Lier.

STAM

Het buitentoernooi wordt steeds groter en in 1984 wordt besloten er een tweedaags toernooi van te maken. Omdat het aangaan van (financiële) verplichtingen voor een

Donkere wolken boven het buitentoernooi

dergelijk toernooi de vereniging nogal belast, wordt in januari 1986 de Stichting Toernooien Aksios Millingen (STAM) opgericht. Na de fusie wordt in juni 1987 de naam van de stichting omgezet in Stichting Toernooi Activiteiten Millingen. Tijdens het toernooi wordt in de begin jaren ook nog een braderie geregeld. In de jaren negentig groeit het toernooi gestaag door tot zo'n 240 deelnemende teams in 1993 en dan moeten er ook nog 60 teams teleurgesteld worden. Zoveel teams kon de locatie - maar ook de organisatie - echter niet meer aan: parkeerproblemen, een grote mensenmassa en ook binnen STAM begon het te rommelen: kon men alle risico's wel voldoende inschatten en beheersen?

Vier voetbalvelden vol met volleybalvelden, een volle camping op het Odioterrein en de oefenhoecken van de voetbalvereniging. In de navolgende jaren wordt daarom de deelname begrenst op rond de 220 teams. Met de komst van Ben Cornelissen bij STAM komt men ook in het bezit van een eigen materiaalcontainer (oude wormenkwekerij) waar al het materiaal in kan

Fred Hendriks als speaker bij een toernooi

Parkeerterrein bij toernooi

**30e Internationaal
Volleybaltoernooi**

**5 en 6 juni 2004
op sportpark De Hove
Millingen aan de Rijn**

Deelname in de volgende klassen:
 2 daags: 6 x 6: 1e Divisie tot 4e Klasse Districts niveau en Recreanten
 1 daags: 6 x 6: Recreanten Mix
 2 daags 3x3 op gras: 1e Divisie tot 1e Klasse niveau

Vrijdagavond: The Zoo (toegang € 4)
Zaterdagavond: Summerland (toegang € 4,-)
 vrijdag- en zaterdagavond toegang vanaf 16 jaar
 Zondagmiddag: **Prominentendriekamp:**
 Gemeenten Millingen, Ubbergen
 en Sponsors Switch.

- Disco Switch en Dweilorkest Fan Tatteme
- Attracties voor kinderen

Informatie of inschrijven via: www.switch87.nl of
 mailto: switch87@hetnet.nl of via tel 0481-432948/431956

Poster uit 2004

worden opgeslagen. Voor die tijd worden de beschikbare materialen op verschillende plaatsen in Millingen opgeslagen en vlak voor het toernooi moest stad en land afgedreden worden om aan voldoende materiaal te komen. Begin 1990 is een belangrijke investering gedaan en wordt het aantal eigen velden op zo'n 55 gebracht.

Inmiddels is het toernooi weer zeer beheersbaar met een gemiddelde deelname van zo'n 180 teams en heeft STAM de beschikking over een mooie 'stenen'opslag op sportpark De Hove. Sommige teams komen al zo'n 30 jaar en om de vergrijzing van het toernooi wat bij te kleuren is een paar jaar geleden gestart met een apart jeugdtoernooi, dat ook steeds meer bekendheid krijgt.

Paasbal

Het jaarlijkse Paasbal was een actie vanuit de jeugdcommissie waar Annie en Trees (als voorzitter) vanuit de oprichting in 1978 in zaten. Het eerste Paasbal in 1981 was toch wel spannend, zouden er wel genoeg mensen komen? Maar omdat An Brandwijk en Toon Lentjes allebei in april hun verjaardag vierden werd hun hele familie uitgenodigd en op de troon gezeteld, zodat de zaal niet zo leeg zou lijken. Al met al bleek het best een succes en met het verdiende geld kon de jeugd op kamp. De organisatie van het Paasbal is later door STAM overgenomen en werden het goed bezochte feestavonden met lokale wereldbands als Floydsmotel en Floyds Roadhouse. Op een keer werd 'De Dreuge Tent' afgehuurd in plaats van 'De Natte Tent' vanwege de verwachte drukte. Die tent deed zijn naam eer aan want om een uur of twaalf moest er met de auto naar Leuth gereden worden om bij Labohm bier te halen omdat het betreffende merk niet (meer) in Millingen verkrijgbaar was. In 2000 werd het laatste Paasbal - inmiddels omgedoopt tot het hipper klinkende Eierpop - gehouden. Toen werd in dezelfde periode ook een eindfeest van Dames 1 georganiseerd en dat was zelfs voor uitgaand Millingen te veel van het goede.

Interland

Met Bert Bosman als voorzitter van de toernooicommissie en vervolgens van STAM wordt al in 1986 voor het 25-jarig jubileum van Aksios (1988) een aanzet gegeven voor een feestprogramma met als klapper een Interland in de splinternieuwe

Cuba-Brazilië 1986

Fred Hendriks als eerste geridderd bij Switch voor zijn inzet voor de volleybalsport

sporthal De Duffelt. Dat het 25-jarig bestaan van Aksios door de fusie niet gehaald wordt mag niet deren: Op 2^e Kerstdag 1987 komt het Nationale team van Cuba een wedstrijd spelen tegen de Braziliaanse clubkampioen Fiat Minas uit Belo Horizonte. Beide ploegen zijn eind december in ons land om een aantal wedstrijden en toernooien af te werken (Dynamotoernooi en de Haarlemse volleybalweek). Cuba wint met 3-1 van Fiat Minas. Technisch is alles perfect georganiseerd (aldus De Gelderlander), de opkomst valt echter tegen, er zijn zo'n 1500 zitplaatsen gecreëerd terwijl er maar zo'n 700 man komen opdagen. Daarbij moet de hal voor vier dagen ingehuurd worden. Financieel is het dus zeker geen klapper geworden, maar men praat er nog steeds over in

Millingen. Ton en Loes krijgen in Sri Lanka het hele evenement op video, de meeste indruk maakt het gesleep met tribunes en het schoonmaken van de hal: alle lijnen moesten worden afgeplakt en krijg daarna die plak er maar weer af.

Nederlands team

Dan, nog geen lustrum verder, maakt STAM zich sterk om het Nederlands team naar Millingen te halen. Dat lukt en de happening vindt plaats op 27 februari 1991. Het Nederlands team met coryfeeën als Ron Zwever, Avital Selinger en Edwin Benne verzorgen een prachtige demonstratie van topvolleybal. Ons 1^e herenteam ziet de bui al hangen en zoekt versterking van de mannen van Flamingo's en spelen een paar sets tegen drie Oranje mannen. Daarnaast wordt met de mini's (met onder andere Mieke en Hanneke van Swelm) een trainingsclinic afgewerkt. Jessica Heymink wordt tot mini van de avond gekozen en mag een keer als VIP naar een wedstrijd van het Nederlands team.

Jong Oranje

In 1997 viert Switch '87 haar jubileum uitbundig met verschillende feestavonden en

een sponsoractie, waarvan een deel ten goede komt aan een drinkwaterproject in Zimbabwe via Foster Parents. En op zaterdag 28 juni halen we Jong Oranje (met onze huidige trainer Niek Latuhihin) naar Millingen voor een onderlinge wedstrijd. Voorafgaand aan de wedstrijd organiseren onze trainers Jacek Ziembra (ex Pools International) en Bob Jilesen en Stefan Haukes (dan trainer bij Flamingo's) een jeugdclinic.

De toekomst

Alles overziend zijn er in de afgelopen 55 jaar veel sportieve prestaties verricht, zijn er generaties met het volleybal opgegroeid en gevormd, zijn er vriendschappen voor het leven gesloten en is er heel veel vrijwilligerswerk verricht. Er is een ervaring opgebouwd waar de vereniging en vooral de jeugd, nog jaren plezier aan kan beleven. En hetgeen 40 jaar geleden niet doorging werd in mei 2018 wel gerealiseerd: de naam van Volleybalvereniging Switch '87 is statutair veranderd in Sportvereniging Switch '87, vooruitlopend op toekomstige ontwikkelingen in het kader van sportstimulering, waarbij het voor het overleven van een vereniging wellicht niet alleen om volleybal zal gaan maar ook andere (zaal)sporten binnen de vereniging onderdak kunnen vinden.